

drivhusgasser og at bidrage til den langsigtede forsyningssikkerhed.

En mærkningsordning kan være et rigtig godt bidrag til at hente dette potentiale hjem, men dels kan ordningen ikke stå alene, dels bør den udformes således, at man sikrer, at ordningen understøtter faktiske besparelser på den bedst mulige måde. Det afgørende må derfor være den samlede indsats og effekten af denne og ikke blot, at man lever op til minimumskraverne i EU's direktiv. Det er derfor meget uhensigtsmæssigt, hvis lovforslaget færdigbehandles, inden der har været forhandlet om, hvordan en mærkningsordning bedst kan komme til at virke sammen med andre tiltag på området.

Faren ved blot at vedtage lovforslaget uden at tage stilling til øvrige virkemidler, herunder mulighederne for også at indpasse vedvarende energi i de enkelte bygninger, forekommer desuden åbenlys, når man ser på de svar, ministeren har givet på udvalgets spørgsmål. Det fremgår således af svaret på spørgsmål 3, at »resultaterne af de nuværende ordninger har været for små i forhold til indsatsen«, og videre af svaret på spørgsmål 23, at »der foregår ikke en systematisk registrering af, hvilke af de anbefalede besparelser der rent faktisk gennemføres«. De skønnede besparelser som følge af selve lovforslaget er da også særdeles beskedne, hvilket både fremgår af lovforslagets bemærkninger og af svaret på spørgsmål 21. Her fremgår det, at lovforslaget i sig selv kun skønnes at føre til en besparelse på 4-6 PJ fra 2012, svarende til, at udslippet af drivhusgasser reduceres med 0,4 mio. t CO₂ i 2012. Dette skal ses i forhold til, at den foreslåede mærkningsordning koster ca. 200 mio. kr. om året.

Mindretallet vil desuden pege på en række uhensigtsmæssigheder i lovforslaget. Det handler bl.a. om, at det ikke direkte fremgår af lovforslaget, at offentlige bygninger skal investere i rentable besparelser, selv om det i lovforslaget fremhæves, at det offentlige skal gå foran med et godt eksempel. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag herom ved at gøre det forpligtende at gennemføre besparelser, der har en simpel tilbagebetalingstid på 8 år og derunder. De 8 år er valgt på baggrund af, at det er den tilbagebetalingstid, der mest hyppigt arbejdes med. I forlængelse heraf har mindretallet stillet æn-

dringsforslag om, at energimærket gøres obligatorisk med en gradvis indfasning over 8 år – og i konsekvens heraf foreslået, at varigheden af mærket bliver 8 år. Omkostningen for ejerne vil stort set være den samme som den ordning, der er foreslået i det fremsatte lovforslag. Dette fremgår af svaret på spørgsmål 58. Mindretallet finder det desuden uhensigtsmæssigt, at energimærket ikke indeholder en pligt til, at der fremlægges et finansieringsforslag (realkreditbelåning), der gør det synligt, hvor god en forretning det er at gennemføre energibesparelser. Den manglende synlighed har fra flere sider været fremhævet som en af de væsentlige barrierer for, at den hidtidige mærkningsordning har haft ringe effekt.

Mindretallet vil i den forbindelse også pege på, at ordningen med, at sælger står for energimærkningen, ikke er motiverende for gennemførelse af besparelser, da ejer jo netop er ved at skaffe sig af med boligen. Mindretallet finder det derfor vigtigt, at energimærket inklusive finansieringsforslag fremgår af salgsoptillingen, således at værdien af energibesparelserne kan indgå i vurderingen af salgsprisen.

Mindretallet har på baggrund af ovenstående synspunkter stillet 5 ændringsforslag, der sikrer en mere effektiv mærkningsordning og dermed en bedre anvendelse af de mange midler, der anvendes til mærkning af huse og bygninger.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (S, RV, SF og EL):

Til § 4

1) I *stk. 2* ændres »ti år« til: »8 år«.

[Gyldigheden for energimærkning ændres fra 10 til 8 år]